ਐਫਆਈਆਰਐਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ

(2020 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2376)

24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2020

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਸਾਰਨ, ਜੇ ਜੇ]

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940-ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ 249.60 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ 1973 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਕੰਪਨੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਸਐਲਪੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 249.60 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਲਗਭਗ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ 104 ਵਿੱਘੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 145 ਵਿੱਘੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਸਾਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਲਸੀ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ-ਆਖਰਕਾਰ, ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, 145 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਸਐਲਪੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ-ਏਡੀਜੇ-। ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਇਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 01.02.1980-ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਏਡੀਜੇ-। ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। 01.02.1980 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ/ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ - ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਰੱਦ-ਰਾਜਸਥਾਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1953-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਜਾਂ XXIII, ਨਿਯਮ 1 (4)-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਆਯੋਜਿਤ 1.1 ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ. ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 60) ਜਿਸ ਨੂੰ 13.02.2006 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. [ਪੈਰਾ 30,32][830- ਐੱਫ ਐੱਚ;831- ਏ, ਸੀ-ਡੀ]

1.2 ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ/ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਕੰਮਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਮਿਤੀ 05.01.1995 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ 50,00,000/- ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 10,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ, ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁੱਪੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 38,44-46 ਅਤੇ 48][833- ਐੱਚ; 834-ਏ; 836-ਸੀ-ਈ, ਜੀ; 837- ਐੱਫ-ਜੀ]

ਭਵਨ ਵਾਜਾ ਬਨਾਮ ਸੋਲੰਕੀ ਹਨੂਜੀ ਖੋਡਾਜੀ ਮਾਨਸਾਂਗ (1973) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 40; ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਸਕਸੈਨਾ ਬਨਾਮ ਈਸੀਜੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ (2018) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 479: [2018] 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 421; ਤੋਪਨਮਲ ਛੋਟਾਮਲ ਬਨਾਮ ਕੁੰਡੋਮਲ ਗੰਗਾਰਾਮ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1960 ਐਸ. ਸੀ. 388-ਵਿਲੱਖਣ.

ਐਮ.ਪੀ. ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ. ਮੰਗੀਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ (1998) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 510: [1997] 6 ਵਾਧੂ. ਐੱਸਸੀਆਰ 662; ਕੋਲ ਲਿੰਕਰ ਬਨਾਮ ਕੋਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ। (2009) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 491: [2009] 14 ਐੱਸਸੀਆਰ 155; ਜੇ ਐਂਡ ਕੇ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਸੀ ਗੁਪਤਾ (2004) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 568; ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ (2007) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 173: [2007] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1093; ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਫੂਰੂ ਰਾਮ (2011) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 613: [2011] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 453-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਮਾਣਕਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਨੋਹਰਲਾਲ 71 ਇੰਦ. ਐਪ 65: (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1944 ਪੀ. ਸੀ. 46)-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1997] 6 ਸਪਲਿ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 662 ਪੈਰਾ 35 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2009] 14 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 155 ਪੈਰਾ 36 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

(2004) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 568 ਪੈਰਾ 37 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2007] 11 ਐਸਸੀਆਰ 1093 ਪੈਰਾ 38 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2011] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 453 ਪੈਰਾ 40 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

(1973) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 40 ਵਿਲੱਖਣ ਪੈਰਾ 42

[2018] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 421 ਵਿਲੱਖਣ ਪੈਰਾ 43

ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1960 ਐਸ. ਸੀ. 388 ਵੱਖਰਾ ਪੈਰਾ 43

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2020 ਦਾ 2376.

ਰਾਜਸਥਾਨ, ਜੈਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਜੈਪੁਰ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 04.07.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਐਸ ਬੀ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1995 ਦੇ 81.

ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਬ੍ਰਿਜੇਂਦਰ ਚਾਹਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਬਖਸ਼ੀ, ਕੁਸ਼ਾਰਾ ਪੰਡਿਤ, ਸ਼ਸ਼ੀ ਭੂਸ਼ਣ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਦੁਸ਼ਯਾਂਤ ਦਵੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਟੀ. ਐੱਸ. ਆਹੂਜਾ, ਵਰੁਣ ਐੱਸ. ਆਹੂਜਾ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਨੇਹਾ, ਡੀ. ਕੇ. ਠਾਕੁਰ, ਨਿਤਿਨ ਕੁਮਾਰ ਠਾਕੁਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਵਾਈਨ ਸਾਰਨ ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ (ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ।

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ 249.60 ਵਿੱਘੇ (ਲਗਭਗ 100 ਏਕੜ) ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1966 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਚਾਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਜਸਥਾਨ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1953 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਐਕਟ 1953") ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਮਿਤੀ 13.03.1973 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1974 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 389 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 23.07.1974 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ 1974 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 448 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 13.09.1975 ਨੂੰ ਐਕਟ 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ 05.10.1976 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਨੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਨੰ. 1977 ਦਾ 4199 ਅਤੇ 1978 ਦਾ 1060) ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 29.3.1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

4. ਉਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ-ਕਮ-ਉਦਯੋਗ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦਖ਼ਲ 'ਤੇ, ਇੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟ ਮਿਤੀ 27.11.1978 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 249.60 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 104 ਵਿੱਘੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 145 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ, ਨਿਰਮਾਣ ਆਦਿ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣਗੇ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

5. ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 16.02.1979 ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 16.02.1979 ਦੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ 01.02.1980 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਕਮਾਤਰ ਸਾਲਸ ਜਸਟਿਸ ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਭਾਰਗਵ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ "ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਇਕਲੌਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ "। ਉਕਤ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ 27.11.1978 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ .12,18,700/- ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਵਾਰਡ 10.06.1985 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1, ਭਰਤਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 15.07.1985 ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 18.07.1985 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1, ਭਰਤਪੁਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 22.11.1988 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਇਤਰਾਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸੋਲ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 22.11.1988 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1990 ਦਾ 163, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 01.12.1993 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1994 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3684 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29.03.1994 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਮਿਲ ਗਿਆ।

8. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16.05.1994 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਕਲਪਕ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 19.7.1994 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਮਿਤੀ 05.01.1995 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-I, ਭਰਤਪੁਰ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-I, ਭਰਤਪੁਰ, ਮਿਤੀ 05.01.1995 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1995 ਦਾ 81.

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ. ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1995 ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 1996 ਦੇ 60. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 1996 ਦਾ 60 ਇਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 06.02.2006 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 1996 ਦੇ 60 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 13.02.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ.

11. ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1 ਦੇ ਮਿਤੀ 05.01.1995 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ 1995 ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 81 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 04.07.2016 ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 1996 ਦਾ 60 ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਪੂਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1 ਦੇ ਮਿਤੀ 05.01.1995 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 04.07.2016 ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 05.01.1995 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਘੋਸ਼ਿਤ, ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 13.02.2006 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਸੀ।

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ 01.02.1980 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 09.06.1985 ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 01.02.1980 (ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 1996 ਦਾ 60

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 06.02.2006 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ XXXIII ਰੂਲ 1 ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ (ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਦਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜੋ 27.11.1978 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਲਗਭਗ 145 ਵਿੱਘੇ (ਲਗਭਗ 55-60 ਏਕੜ) ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ 12.18 ਲੱਖ ਰੁਪਏ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੀਮਤ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 23.02.2007 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 05.01.1985 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 04.07.2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

15. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਦਵੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਇਆ ਗੰਭੀਰ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 09.06.1985 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

16. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ 1996 ਦਾ 60, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 1996 ਦਾ 60 13.02.2006 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ 1996 ਦਾ 60 ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

17. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 23.02.2017 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਰੁਪਏ .60 ਲੱਖ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੁਪਏ .60 ਲੱਖ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗੀ।

18. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

19. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

20. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ

(ਏ) 1966 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੇ 249.60 ਵਿੱਘੇ ਖਰੀਦੇ। 100 ਏਕੜ) ਜ਼ਮੀਨ.

(ਬੀ) 13.03.1973 ਨੂੰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(ਸੀ) 23.07.1974 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

(ਡੀ) 13.09.1975 ਨੂੰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ

(ਈ) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ 05.10.1976 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 23.07.1974 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਐੱਫ) 1977/1978 ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 05.10.1976 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 29.03.1994 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ.

(ਜੀ) 27.11.1978 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦਖ਼ਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ 249.60 ਵਿੱਚੋਂ 104 ਵਿੱਘੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ 145 ਵਿੱਘੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(ਐੱਚ) 16.02.1979 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ.

(ਆਈ) 01.02.1980 ਨੂੰ, 16.02.1979 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲਗਭਗ 145 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਾਲਸੀ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ।

(ਜੇ) 09.06.1985 ਨੂੰ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ 145 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ (27.11.1978 ਨੂੰ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ.

(ਕੇ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਏਡੀਜੇ 1, ਭਰਤਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(ਐੱਲ) 22.11.1988 ਨੂੰ ਏਡੀਜੇ-1, ਭਰਤਪੁਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

(ਐੱਮ) ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1993 ਦਾ 163.

(ਐਨ) 01.12.1993 ਨੂੰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 09.06.1985 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਓ) 29.03.1994 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.12.1993 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ.

(ਪੀ) 16.05.1994 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ.

(ਕਯੂ) 06.07.1994 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ.

(ਆਰ) 05.01.1995 ਨੂੰ, ਏਡੀਜੇ-1 ਭਰਤਪੁਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

(ਐੱਸ) 1995 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1995 ਦੀ ਧਾਰਾ 81

ਏਡੀਜੇ-1 ਭਰਤਪੁਰ ਮਿਤੀ 05.01.1995 ਜੋ 04.07.2016 ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ।

(ਟੀ) 29.11.1996 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ.

(ਯੂ) 06.02.2006 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 1996 ਦੇ 60.

(ਵੀ) 13.02.2006 ਨੂੰ, ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 1996 ਦੇ 60 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(ਡਬਲਯੂ) 04.07.2016 ਨੂੰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1995 ਦੀ ਧਾਰਾ 81, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏਡੀਜੇ-1, ਭਰਤਪੁਰ ਮਿਤੀ 05.01.1985 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਐਕਸ) 17.08.2016 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਤੀ 04.07.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ.

(ਵਾਈ) 02.09.2016 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 50,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

(ਜ਼ੈੱਡ) 23.02.2017 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਲਈ 60,00,000/- ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ.

21. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਐਂਕਰ ਸ਼ੀਟ ਧਿਰਾਂ (ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ) ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ.

22. ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਮਿਤੀ 01.02.1980 (ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਮਿਤੀ 16.02.1979 ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

“.....

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਪੀ. ਬੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਵੱਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਰਾਜਸਥਾਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

.....

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨਃ -

1.....

2. ਉਸ ਧਿਰ ਨੰ. 1 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਡੀ, ਈ, ਐਫ, ਜੀ, ਐਚ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨੀ ਨੰਬਰ 14.01.1977 ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤੇ ਲਗਭਗ 104 ਵਿੱਘੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਯੋਜਨਾ ਨੰਬਰ 14.01.1977 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਡੀ, ਈ, ਐਫ, ਜੀ, ਐਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਡੀ, ਈ, ਐਫ, ਜੀ, ਐਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ.

3. ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਡੀ, ਈ, ਐੱਫ, ਜੀ, ਐੱਚ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਡੀ, ਈ, ਐੱਫ, ਜੀ, ਐੱਚ, ਆਈ, ਜੇ, ਕੇ, ਐੱਲ, ਐੱਮ, ਐੱਨ, ਓ, ਪੀ, ਕਿਊ, ਆਰ, ਐੱਸ, ਟੀ, ਯੂ, ਵੀ, ਡਬਲਯੂ, ਐਕਸ, ਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ "ਐੱਲ" ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 145 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4. ਕਿ ਸਾਲਸ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ. 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ।

5.....

6.....

7.....

8. ਕਿ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ.

9. ਜੇ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਪੈਰਾ 8 ਵਿਚ ਰਾਖਵੇਂ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਤੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ No.2 ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ. ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੰ. ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਡੀ, ਈ, ਐੱਫ, ਜੀ, ਐੱਚ, ਆਈ, ਜੇ, ਕੇ, ਐੱਲ, ਐੱਮ, ਐੱਨ, ਓ, ਪੀ, ਕਿਊ, ਆਰ, ਐੱਸ, ਟੀ, ਯੂ, ਵੀ, ਡਬਲਯੂ, ਐਕਸ, ਵਾਈ ਮਿਤੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ 14.01.77. ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 (ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਚਾਰਜ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ) ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਰਤਪੁਰ ਵਿਖੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ.

10. ਕਿ ਸਾਲਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ।

11.....

12.....

13..... "

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

23. ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨਃ

• ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹਵਾਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ (145 ਵਿੱਘੇ) ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ।

• ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਐਪ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 104 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ।

• ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ 145 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ (ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ) ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

• ਜੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ।

• ਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਸਟੈਂਪ ਡੀਡ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ ਸੀ।

(ਨੋਟਃ 16.02.1979 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

24. ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਕੋ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ "ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੋਲ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ"। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ 27.11.1978 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿੰਟ ਉਕਤ ਮਿਤੀ 27.11.1978 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

"ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਾਰਟੀ ਨੰ. 2 (ਜਵਾਬਦੇਹ) ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 1. (ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ).

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 1 ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਲਈ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 2 ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;

(i) 95 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ 9,000/- ਰੁਪਏ 8,55,000.00 ਰੁਪਏ

ਪ੍ਰਤੀ ਵਿੱਘੇ

(ii) 50 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ 4,500/- ਰੁਪਏ 2,25,000.00 ਰੁਪਏ

ਪ੍ਰਤੀ ਵਿੱਘੇ

	10, 80, 000.00 ਰੁਪਏ
(iii) ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ	1, 08, 000.00 ਰੁਪਏ
ਉੱਤੇ ਸੋਲੇਟੀਅਮ (ਨਾਜਾਇਜ਼)	11, 88, 000.00 ਰੁਪਏ
(iv) ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕੰਧ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ	20, 700.00 ਰੁਪਏ
(v) ਰੁੱਖਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ	10, 000.00 ਰੁਪਏ
ਕੁੱਲ	12, 18, 700.00 ਰੁਪਏ

(ਰੁਪਏ ਬਾਰਾਂ ਲੱਖ ਅਠਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਸੱਤ ਸੌ).
ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ।

25. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ 145 ਵਿੱਘੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ "ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਕਲੌਤਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ", ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ/ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

26. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 04.07.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 1996 ਦੇ 60 ਨੂੰ 13.02.2006 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ.

27. ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ "ਨਹੀਂ" ਹੋਵੇਗਾ।

28. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇਕੱਲਾ 01.02.1980 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ.

29. ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 01.12.1993 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 29.03.1994 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ 1996 ਦਾ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 60 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 13.02.2006 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ 06.02.2006 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ. ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਸਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 1996 ਦਾ 60 ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਥੇ) ਨੇ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ XXIII ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 (4) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ.

30. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ। ਰਾਹਤ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

31. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 16.05.1994 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-1, ਭਰਤਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

32. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 60) ਜਿਸ ਨੂੰ 13.02.2006 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਦਾਅਵਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

33. ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿਰਫ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 09.06.1985 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਨਹੀਂ. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

34. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ।

35. ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਐਮ.ਪੀ.ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ. ਬਨਾਮ ਮੰਗੀਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ (1998) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 510 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤਃ

6.ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਮੰਗਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

36. ਕੋਲ ਲਿੰਕਰ ਬਨਾਮ ਕੋਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (2009) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 491 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

"16. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪੀਰੀਅਡਾਂ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਆਖਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

37. ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਸੀ. ਗੁਪਤਾ (2004) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 568 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰਃ

"2. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉੱਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

38. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ (2007) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 173 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

"7. ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ' ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁੱਖ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ 17/2 ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰ. 218/1 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ 17/1. ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੋ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਰੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

8. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ/ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿੱਚ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

39. ਹੋਰ ਵੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ .1,21,870/- ਦਾ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਸੀ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ 16.05.1994 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ .5,500/- ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

40. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਿਤੀ 09.06.1985 ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਫੁਰੂ ਰਾਮ (2011) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 613 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

"46. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। 100 ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਂ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਨ। ਜੇ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

41. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਵਾਰਡ ਇੱਕ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

42. ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਵਨ ਵਾਜਾ ਬਨਾਮ ਸੋਲੰਕੀ ਹਨੂਜੀ ਖੋਡਾਜੀ ਮਨਸੰਗ (1973) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 40 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

"20.....ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਰਟ ਉਸ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ।·····"

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਹੜਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

43. ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਸਕਸੈਨਾ ਬਨਾਮ ਈਸੀਜੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ (2018) 7 ਐਸਸੀਸੀ 479 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟੋਪਨਮਲ ਛੋਟਾਮਲ ਬਨਾਮ ਕੁੰਡੋਮਲ ਗੰਗਾਰਾਮ ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 388 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਤੱਥਾਂ' ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਸਕਸੈਨਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖਪਤਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਪਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੋਪਨਮਲ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ। ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀਃ ਵੇਖੋ ਮਾਣਕਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਨੋਹਰਲਾਲ, 71 ਇੰਡੀਅਨ. ਐਪ. 65: (ਏਆਈਆਰ 1944 ਪੀ.ਸੀ.46). ਆਗਰਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ

ਨੰ. 1949 ਦਾ 205, ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਵੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 01.02.1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

44. ਮੁਕੰਮਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

45. ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਿਤੀ 04.07.2016 ਦੇ ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਮਿਤੀ 05.01.1995 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

46. ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 02.09.2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"ਅੱਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਅੱਗੇ ਰੁਪਏ 50,00,000/- (ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਹ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਮਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 50,00,000/- ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

47. ਫਿਰ, 23.02.2017 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾਃ

"ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਜੈਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦਾ, ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਅਵਾਰਡ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਰੁਪਏ 60,00,000/- ਲੈਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ/ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

48. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 10,00,000/- ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ, ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁੱਪੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ।

49. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler